

CARMELLES DE PASQUA

a càrrec de l'esquadra de caramellers

ES XACOTERS DE SA TORRE DES PUIG D'EN VALLS

CALENDARI DE LES CAMELLES DE PASQUA 2021

ES XACOTERS DE SA TORRE DES PUIG D'EN VALLS

04 d'abril de 2021

A les 11.00 h a l'església des Puig d'en Valls

05 d'abril de 2021

A les 19.00 h a l'església de Sant Jordi

10 d'abril de 2021

A les 20.00 h a l'església de Sant Agustí

11 d'abril de 2021

A les 11.30 h a l'església de Sant Joan

A les 20.00 h a l'església de Sant Antoni

17 d'abril de 2021

A les 20.00 h a l'església de Sant Josep

CARMELLES DE PASQUA

*Alegrem-mos tots amb
l'Església i amb sa Mare del
Senyor, que hem arribat a
ses festes de la Resurrecció.*

Ja s'ha acabat sa Corema
i es temps de sa Passió,
s'han 'cabat ses profecies,
lo escrit de Nostro Senyor:
que vendria un Messies,
es remei del pecador.
Va venir i va voler néixer
dins aquell poble traïdor;
ningú el va voler conèixer
'vent-mos fet tant de favor,
'vent-mos fet tant de miracle
tots li portaven rancor
i a morir tots l'obligaren,
sense motiu ni raó;
que Ell d'aquest món no
esperava padrí ni cap
defensor,]
que en el món lo que
buscava era mort i passió,
i es sepulcre li guardaven
amb molta detenció.
D'entre ells va desaparèixer
sense destorbar ningú
i amb això varen conèixer
que era el diví Senyor,
que aquelles cinc llagues
seues ja no li feien dolor,
que eren cinc roses molt
guapes que feien molt bona
olor.]
I as matí tres soleis veeren
dant una igual resplendor.

Alegrem-mos tots...

Aquesta és sa més polida
per tot es gènere humà,
es nom de 'Pasco Florit'
l'Esglési' li va donar.
Déu que mos ha fet sa ditxa
de veure-la començar

mos donga salut i vida,
que la vegem acabar,
amb salut i amb alegria,
cada u allí on serà;
cada u amb sa companyia
des que més estimarà.
I basta que ho és sa festa
de la Resurrecció,
quan Cristo se'n pujà al cel
sense ajudar-lo ningú,
que finsos en aquella hora
no pujava al cel ningú,
i hi va demanar entrada
aquell capità tan bo,
i entrada l'hi concediren
an aquell Déu i Senyor,
per posseir llavò i sempre
aquella habitació.

Alegrem-mos tots...

Mirau si hi ha diferència
d'aquesta setmana abans,
per lo que representaven
Perjous i Divendres Sants.
Veeeren el cel i la terra
tots tristos, coberts
d'espants,]
i ses criatures totes
amb so cap baix cavil·lant,
amb el cor ple de tristura,
patint veent un Déu tan bo;
que Cristo en la creu estava
patint pel nostre amor;
sa Mare l'acompanyava
passant un mar de dolor,
son semblant era una espasa
que li travessava el cor.
Llavones el tercer dia,
quan s'alba donà claror,
es va convertir en dolçura
lo que antes era tristior,
quan veeren sa fesomia
d'aquell infant del seu cor,
aquella cara divina
coberta de resplendor,

més que un solei no il·lumina
ni hi ha ponderació.
Mare i Fill se consolaven
donant-se abraços d'amor.

Alegrem-mos tots...

L'Escriptura Santa ensenya
que era vint-i-un de març
quan Nostro Senyor va prendre
sa creu amb ses seues mans
i se'n pujà en el Calvari
a morir pes seus germans,
que molt gustós oferia
per borrar es pecat d'Adan
i tots es que es cometrien
seguint el món endavant,
i que ressuscitaria
'via dit un poc abans,
però no el volien creure,
que el tenien per traïdor.
Prompte se'n
desenganyaren,]
va arribar s'ocasió:
tot sol va aixecar sa llosa
sellada del malfactor
i se'n va anar a llimbs
tanta generació,
ses ànimes des Sants Pares,
Sant Josep, Sant Pare bo,
que finsos en aquella hora
no arribava al cel ningú,
i llavò tots se n'hi anaven
en una gran porfessó,
cantant tots ells amb sos àngels
glòries an el Senyor.

Alegrem-mos tots...

Jesucrist se'n va fer home
per amor i voluntat,
perquè s'obriessen ses portes
del cel, que es 'vien tancat.
Déu, en guises de venjar-se,
volgué tenir piedad,
que va enviar per fiança

aquell Fill tan estimat,
i això perquè mos estima,
un testimoni privat,
que va estar coranta dies
en haver ressuscitat,
és perquè en el món hi 'via
qui li duia voluntat
Sa Mare i es dotze apòstols
són es miralls del seu cor
i endur-se'n-els no podia
per sa seua intenció:
perquè ells que fossen volia
un testimoni molt bo,
que totes ses seues obres
les publicassen llavò
i que anassen predicant
per tot el món pecador;
també que molt bé
complissen
tota sa reunió,
que tots es màrtirs morissen
per Cristo, Nostro Senyor.

Alegrem-mos tots...

Dies de molta alegria
tenim, que tots ho sabem,
sentint el cel i la terra
cantant glòries a Déu,
i ses criatures totes,
cada una amb sa seua veu;
de ses iglésies cantaven
tots es ministres de Déu,
just igual que ses campanes
tocaven ahir a les deu;
i tots es eclesiastes,
des petit fins as major,
donau-li l'enhonorabona
an aquell conquistador:
de que Ell triomfà de ses
penes, de la mort i el
temptador.]
I també tots demanau-li
que tenga compassió
de naltros, i que mos doni
sa seua bendició,
fent-mos part d'aquella glòria
que Ell s'ha fet mereixedor.

Alegrem-mos tots...

Molta alegria tenguéreu,
Maria, Mare de Déu,
quan vos donà l'ambaixada
l'àngel Sant Gabriel:
que havíeu de ser sa mare
de Jesús, el rei del cel.
També quan després el veereu
dins sa cova de Betlem,
que venien a adorar-lo
els reis i àngels del cel.
No es pot contar s'alegria
que en aquell dia tenguéreu,
quan veereu aquell Fill vostro
que amb tant d'amor vós
criàreu,]
que ses seues vestidures
són blanques com una neu,
que ha adquirit tanta glòria
per a Ell i per a tots es seus:
per a totes ses criatures
que busquin salvació;
de donar-los no us cansàveu
dant-li gràcies de favor,
que per dar'ls-hi no hi havia
en el món ningú tan bo,
que va venir a
assegurar-mos]
sa nostra salvació.

Alegrem-mos tots...

Sant Josep i Nicodemus
varen sepultar el Senyor,
va ser amb permís de Maria,
després d'adorar-lo,
que no sé com aquell dia
no morigué de dolor.
I llavò as cap de tres dies,
quan s'alba donà claror,
se n'anaren ses Maries
as sepulcre a adorar-lo,
i Maria Magdalena,
que l'estimava de cor,
va comprar bàsam d'aroma
que feia molt bona olor,
que volia embalsamar-lo per
fer-li s'últim honor.
Conversant elles ja deien:
- Com hem de destapar-lo?
Que sa pedra era molt

grossa i això els donava calor.
Emperò se la trobaren
aixecada d'un cantó.
Dins es sepulcre no el
trobaren]
ni hi varen veure ningú,
més que es llençol que el
cobria, aplegat a un racó.
I un àngel vestit de gala
els va dir aquesta raó:
- Dones, Jesús Natzareno,
si veniu a adorar-lo,
ha ressuscitat com deia,
enc que no el cregués ningú.
Ja podeu anar a dir a Sant
Pere,]
que ho és s'apòstol major,
que si té ganes de veure'l
pret vendrà a visitar-lo.
Pensaven que somiaven,
no volgueren creure-s'ho.

Alegrem-mos tots...

Quan Maria Magdalena
va anar allí i no el va trobar
es va carregar de pena,
no es podia aconhortar.
I el Senyor, que tot ho veia,
la va voler consolar.
Li va dir: -Què tens, que
plores, a què és lo que et
deu passar?
No sabent qui li parlava
li va tornar a contestar:
-És que m'han pres el cos meu,
Vós sabreu a on està.
Si ho sabeu, anem-hi es dos
que jo me'l vull emportar.
I as cap de ses tres vegades
que el Senyor li va parlar
llavò el va poder conèixer,
que el cor se li enlluminà.
I li va dir: -Ai, mon Mestre.
I s'hi volia abraçar.
I Ell li va dir que es vorien
més una altra ocasió.
No es pot contar s'alegria
que ella conquistà llavò,
perquè ella mort lo buscava,

coberta d'afflicció,
i el va trobar ple de vida,
de glòria i satisfacció.

Alegrem-mos tots...

Després d'un parell de dies
que Cristo ressuscità,
sant Pere i dos companyeros
se n'anaren a pescar.

El Senyor els volgué anar a
veure com un que va a
passejar]

i hi va anar en forma d'un
home que visqués d'anar a
captar.]

Els va dir que si tenien
res que poguessen menjar.

Sant Pere li va respondre:
-Res no hem pogut agafar.

Li digué: -Tragueu ses
xerxes i tornau-les a allargar
i acabat d'haver-la estesa

ja podeu anar a salpar,
a veure si en 'gafariem
algun per desdijunar.

De tant de peix que hi havia
no la podien alçar,

que ses malles es rompien
encara que es fil fos bo,
que tot es peix no cabia
en una embarcació.

I vegent tant de miracle
ja ho varen dir-ho llavò:

-Això serà es nostro Mestre,
es que mos fa aquest favor.
Sant Pere es va tirar a s'aigu'
per anar a recibir-lo,
i es vestits no es remullaren,
sa fe va defensar-los.

Alegrem-mos tots...

Un dia que dos deixebles
se n'anaven caminant
(anaven a una casa
que els era molt important),
en això s'hi ajuntà un home
que els paregué molt
estrany;]

i prompte els va entrar en
conversa,]
que de què estaven parlant.
Li varen dir que de coses
que Ell n'era molt ignorant:
d'un tal Jesús Natzareno,
un home just i molt sant,
que era un profeta molt savi
que en Ell no hi ha cap
engany;]

que es judius l'avorrigueren
i el feren morir penant,
i que ressuscitaria
havia dit un poc abans,
i som en es tercer dia
i encara així mos estam.

I amb això pret arribaren
vora una casa de camp.
Ell va fer una semblança
de voler passar endavant,
i li varen fer memòria
que es dia es 'nava acabant,
que si volia quedar-se
allí tendria descans,
dant-li menjar i llit per jeure,
tractant-lo com a germans,
i l'endemà seguiria
a sa seua intenció.

I Ell va fer sa cortesia
d'acceptar aquell bon favor
i quan en taula es posaren
es tres de reunió
un pa en ses mans li donaren
que ne'ls llescàs per favor.

Quan en ses mans va tenir-lo
li da la benedició
i en va fer tres parts iguales
sense haver d'encetar-lo.

I es deixebles s'alegraren
veent aquella menció,
perquè molt prompte vegeren
qui era aquell companyó.
D'entre ells va desaparèixer
no sabent com ni com no,
i enteressats se quedaren,
amb alegria i tristor
de no haver sabut conèixer
es seu amat Redemptor.

Alegrem-mos tots...

Maria i es dotze apòstols
estaven de reunió.

Estaven dins una casa,
allí fent oració.

Entre ells i es judius hi havia
molta revolució.

Jesús volgué visitar-los
per fer-los aquell favor
i estant ses portes tancades
va entrar sense fer remor
i ells tots s'aterrorisaren
no sabent què era allò.

Els va dir: -No tengueu ànsi',
ni us espanteu, que som jo.
La pau de Déu siga amb
valtros]

ara i en tota ocasió.

Un rato va acompanyar-los
en sa conversació,
finsos a desenganyar-los
que Ell era aquell bonfactor,
que mai no els oblidaria,
en ninguna ocasió
i que per a ells guardaria
en el cel un lloc mellor.

Alegrem-mos tots...

Llavò quan va arribar s'hora
que deien l'Ascensió,
Jesucrist i gent anaven
tots en una porfessó.
Arribaren a una banda
reservada per a això,
que es deia es puig
d'Oliveta,]

es lloc de sa funció.

Damunt una roca viva,
de cara a tot s'esquadró,
dant-los bones advertències
els va fer un petit sermó.
Va dir que al cel se n'anava:
-Ja no tornaré més jo,
perquè mon Pare em
demana i és precís obeir-lo.
Valtros quedareu per ara
i després vendreu amb jo,
que me'n vaig a preparar-vos
en el cel un lloc mellor.
Prompte es va aixecar en los

aires, sense ajudar-l'hi ningú,
fins que el perderen de vista
dins una gran resplendor,
una gran resplendor d'àngels
que feien guapa cançó.
Ses plantes des peus tenia
damunt aquell lloc tan dur
i allí les deixà marcades
per molt més senyal d'honor,
i allí es cristians hi feren
un temple de gran valor.
Llavò es dia de cobrir-lo
va ser es miracle major:
que allà on mon Déu estava
no pogueren tapar-lo,
no hi va haver doctrina
humana]
ni cap mestre que hi fos bo.

Alegrem-mos tots...

Ja hem dat una repassada
a la Resurrecció.
Germans tots, dispensau-me
si hi falta algun rengló,
que per explicar-la tota
vol bon estudiador,
que no hi ha enteniment
d'home]
ni llengu' que hi siga bo.
Tenguem tots fe i esperança,
per naltros serà favor,
i caridat, que és la reina
de ses virtuts sa mellor,
que miracles com aquestos
los pot fer Nostro Senyor.
Si no ho digués s'Evangelí
no s'ho creuria ningú,
que tot aquest sacrifici
és fet per Nostro Senyor,
i per favor mos demana
que li consagram el cor.

*Alegrem-mos tots amb
l'Església
i amb sa Mare del Senyor,
que hem arribat a ses festes
de la Resurrecció.*

Gotxos

*A Jesús tots suplicam,
i a Sant Josep i Maria,
que amb salut puguem molts
anys]
celebrar aquest semblant
dia.]*

Per adorar el Bon Jesús,
i a Sant Josep i Maria,
amb devoció hem vengut
an el sant temple a
rendir-mos]
a complir aquest sant tribut
que la Llei de Déu obliga;
suplicant-li que ens ajut
i de bon cor repentir-mos,
que mos perdonga lo injust
i en conservi s'alegria.

A Jesús tots...

Mare de misericòrdi',
donau-mos la bendició,
unió, pau i concòrdi',
a tot pobre pecador.
Que us suplicam en memòri'
des vostro Fill preciós,
Cristo, que morí per naltros,
per redimir-mos a tots,
desramant sa seua sang
i es front coronat d'espines.

A Jesús tots...

Jesucrist se'n va del món
i sa Mare li suplica:
-Oh, Fill meu, no
m'abandons,]
que en el món qued sola i
trista.]
Ell li diu: -Mare d'amor,
no us quedeu per mi
aflegida,]
ara es cuida de vós
sant Joan Evangelista
i vendreu ànima i cos
en sa meua companyia.
Sant Gabriel va baixar

diguent: -Vostro Fill m'envia,
que es vostro ascenso serà,
Mare, d'avui a tres dies.

A Jesús tots...

Dins sa casa se'n va anar
contemplant son dol molt
trista.]
Sant Pau se li present,
que de Priodis venia.
Sant Pere també hi va anar,
després sant Joan Baptista.
I amb una palma en sa mà
sant Joan va conduir-la
a sa vall de Josafat,
que es seu sepulcre hi tenia.

*A Jesús tots suplicam,
i a Sant Josep i Maria,
que amb salut puguem molts
anys
celebrar aquest semblant dia.*

Oferiment

Santíssima Trinitat
són tres persones distintes,
i un sol Déu que ens ha criat
que en es qui mos il·lumina,
donau-mos serenitat,
devoció i energia,
per venir a visitar
a la Sagrada Família,
i com a devots cristians
avui a sa Santa Missa,
pregant a l'esperit sant
i l'humil verge Maria,
que amb salut veiguem molts anys
ses Pascos amb alegria.

*Les Caramelles de Pasqua estan protegides en haver-se aprovat per acord de Ple del Consell Insular d'Eivissa de data 28 d'octubre de 2011 la seua declaració com a bé d'interès cultural, amb la tipologia d'immateral. BOIB 187 de 15-12-2011 i BOE 305 de 20-12-2011. Inscrit al Registro General de Bienes de Interés Cultural amb codi 28390.

Consell d'Eivissa